

digt at gennemføre som særlige Lovforslag, og jeg nævnede i saa Henseende Skagen-Banens Ombygning til normalsporet Bane, hvad vist alle er enige om bør ske. Under Forhandlingerne blev der nævnt flere Baner; det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) nævnede en Bane, og det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) nævnede en Bane, som han mente var lige saa berettiget til at fremkomme paa et særligt Lovforslag som den Bane, der er foreslaaet af de to ærede Medlemmer og anbefalet af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen). Imidlertid fandt jeg ikke ved første Behandling Anledning til at foreslaa Udvalgsnedsættelse, men nu er der gaaet nogen Tid siden, og det er kommet mig for Øre, at dette Forslag om at udskille en enkelt Bane af det store Jernbaneforslag i jernbaneinteresserede Kredse har vakt nogen Uro. Jeg er derfor tilbøjelig til at mene, at det alligevel vilde være at foretrække, baade for Tinget og for de ærede Forslagsstillere, at Sagen blev henvist til Udvalgsbehandling, saa at et Udvalg kunde faa Lejlighed til at beskæftige sig med Spørgsmaalet om, hvilke Baner der absolut bør henstilles til Gennemførelse paa et særligt Lovforslag i Tilfælde af, at det store Jernbaneforslag ikke bliver gennemført. Jeg tillader mig af disse Grunde at foreslaa, at Lovforslagets anden Behandling standses, og at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Formanden: Der foreligger altsaa Forslag om Standsning af denne anden Behandling og Henvisning af Lovforslaget til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Det er nu herom, Forhandlingerne drejer sig.

Andreasen: Skønt hverken det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen) eller jeg kan indse det nødvendige i at gøre denne Sag til Genstand for Udvalgsbehandling, mener vi dog ikke at burde anbefale vore Meningsfæller at modsætte sig Udvalgsnedsættelse. Det plejer at være saaledes her i Tinget, at man, naar der fra et Partis Side udtales Ønske om Udvalgsnedsættelse, imødekommer en saadan Henstilling. Men, som sagt, jeg kan ikke indse det nødvendige i at henvise denne Sag til Udvalg. Spørgsmaalet om denne Banes Anlæg ligger klart oplyst i alle Henseender, og vi har ment, at man meget vel kunde sende dette Lovforslag op til Landstinget med Anmodning om, hvis det store af Ministeren fremsatte, her i Tinget tidligere vedtagne Lovforslag

ikke skulde blive gennemført i denne Samling, at dog denne lille Bane, der var vedtaget ved Loven af 27. Maj 1908, maatte blive anlagt i den kommende Sommer. Det er det, vi har tilstræbt, og jeg gaar ud fra, at vi ikke skal blive skuffet deri. Jeg takker det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) for hans klare og bestemte Tilkendegivelse af, at han ganske sluttede sig til Lovforslagets Indhold, og dette gør naturligvis, at jeg saa meget bedre kan tiltræde hans Forslag om Udvalgsbehandling.

Hermed sluttete Forhandlingen om Standsningen af Lovforslagets anden Behandling og Henvisning til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Forslag af *Thomas Larsen* om, at Sagens anden Behandling standses, og at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer,

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Invaliditets- og Alderdomsunderstøttelse.

Forhandlingen genoptoges.

Thomas Larsen: Da denne Sag for nogle Dage siden blev behandlet her i Tinget, blev ogsaa mit Navn nævnt, og jeg ønsker i den Anledning at fremsætte nogle faa Bemærkninger.

Det er rigtigt, som det blev fremhævet af det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) og for Resten ogsaa af det ærede Medlem for Københavns 5. Valgkreds (Borgbjerg), at jeg i Begyndelsen af Aarhundredet rejste denne Sag her paa Rigsdagen og foranledigede, at der blev nedsat en Kommission til at tage Spørgsmaalet om en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring under Overvejelse. Naar jeg gjorde det, var det, fordi jeg hele Tiden har fundet det urigtigt, at man lod det Hul, som faktisk er til Stede i vor sociale Lovgivning, blive staaende uden at gøre Forsøg paa at faa det lukket. Der er nemlig et Hul i vor sociale Lovgivning, idet man kun har Fattighjælpen til Raadighed fra det Tidspunkt, hvor Syge- og Ulykkesforsikringen hører op, og til det 60de Aar, naar Alderdomsunder-